

Zagreb, 26.10.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

RAZLUČNI VJEROVNIK:

INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK:

Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

Ž A L B A

razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik ulaže ovu žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga u cijelosti na rješenje suda od 09.10.26. (dalje: rješenje), iz razloga što je sud u donošenju pobijanog rješenja počinio bitnu povredu postupka po čl. 354 st.2.t.11 ZPP-a jer se isto ne može ispitati i nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno odluka je donesena na temelju nepotpune i pogrešne ocijene odlučnih činjenica, te postoji proturječnost između razloga rješenja i navoda s dokazima iznesenih tijekom postupka, te proturječnost između navoda rješenja i odluka ESLJP, tj. Konvencije i Protokola, odluka Ustavnog suda i VSRH, odnosno rješenje ne sadrži odgovor na bitna materijalna pravna pitanja na koja je razlučni vjerovnik ukazivao tijekom postupka i od odlučnog su značenja za donošenje zakonitog rješenja, pa je sud pogrešno primijenio materijalno pravo, te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje na način da je izveo pogrešne, formalističke i arbitrane zaključke koji nisu utemeljeni na dokazima i zakonu, također je i povrijeđeno ustavno pravo vlasništva zajamčeno u čl. 3 i 48. Ustava RH i čl. 1. Protokola br. 1 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, ustavno pravo na jednakost svih pred zakonom zajamčeno u čl. 26 Ustava RH, kao i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno u čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, te čl. 6. Protokola br. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, (NN - Međunarodni ugovori br. 18/07, 6/99. proč. tekst i 8/99 - isp., i 14/02, i 1/06, dalje: Konvencija), koje se manifestira na pravo na pravnu sigurnost i legitimnog očekivanja, pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu, zabrana arbitranog postupanja, načelo postupovne pravičnosti i načelo razmjernosti, sve kako je dalje obrazloženo u žalbi.

Razlučni vjerovnik prvenstveno navodi da je podneskom od 26.8.26. osporio tražbinu vjerovnika Josipa Šarka i Darka Turopoljca sukladno čl. 117 OZ-a, te je sud trebao odrediti ročište za diobu kako bi se utvrdile sve činjenice vezane za navedeno osporavanje i pozvao razlučnog vjerovnika na dostavljanje dokaza oko podnošenja tužbe radi osporavanja, čime je pobijano rješenje preuranjeno.

Tražbine vjerovnika Šarka i Turopoljca nisu meritorno utvrđene već samo procesno, te je ovakvo rješenje nezakonito.

Samom tom činjenicom vjerovnici Šarko i Turopoljac nemaju nikakva pravomoćno utvrđena potraživanja i pravo na nikakvu isplatu novca dok se ne utvrdi da li postoje i da li su istinite njihove tražbine. S tim novcem oni ne mogu raspolagati dok se ne utvrdi pravomoćno da li im pripada i on će po osporavanju stajati na računu suda do pravomoćnosti tih utvrđenja.

Stoga ovaj stečajni postupak mora ići po utvrđivanju reda namirenja sukladno SZ-u, a razlučno pravo ima prvenstvo pred tražbinama ostalih vjerovnika, jer tek kada se pravomoćno utvrdi da li razlučni vjerovnik ima pravo na svoju tražbinu i kolika je ta tražbina + na kamatu koja i dalje teče i ne zna se kolika će biti u konačnici kao i zatražene troškova namirenja koji su vezani za razlučno pravo, onda se tek može znati **koliko novca je ostalo za namirenje stečajnih vjerovnika**, a to se mora utvrditi na ročištu za diobu gdje će razlučni vjerovnik onda primijeniti procesna prava iz čl. 117 OZ-a.

Konkretno, sud ne može donijeti rješenje o diobi za niže isplatne redove i tražbine stečajnih vjerovnika kad ne zna koji iznos novca da navede u rješenju o diobi i opravda ga u svojem obrazloženju, jer kamata razlučnom vjerovniku cijelo vrijeme teče i prvo se mora iskristalizirati iznos koji pripada razlučnom vjerovniku.

Također, obrazloženje naslovnog suda je neodređeno i ne može se ispitati jer je prvenstveno nejasno kako je sud u pobijanom rješenju došao do iznosa od 1.712.293,03 eura koji bi trebao pripasti razlučnom vjerovniku i koji iznos se treba prema istom rješenju rezervirati kada je ukupan iznos osporene tražbine koji bi trebalo rezervirati iznos od 4.146.119,20 eura, a što je sud i potvrdio u svojim prethodnim rješenjima o diobi, te sud nije objasnio gdje se nalazi razlika između ta dva iznosa i kada bi se razlika trebala isplatiti razlučnom vjerovniku i pod kojim uvjetima, odnosno ostalo je nedorečeno što je razlučnom vjerovniku za raditi da bi mu se isplatila razlika između ta dva iznosa.

Pored navedenog na iznos tražbine razlučnog vjerovnika od 4.146.119,20 eura i dalje teče zakonska zatezna kamata, te razlučni vjerovnik ima i tražbinu na temelju prethodnog ovršnog postupka o kojoj još nije konačno VSRH donio odluku po njegovom zahtjevu za reviziju, pa bi se i taj iznos trebalo rezervirati pobijenim rješenjem, a što sud nije napravio.

Stečajna upraviteljica je u svojoj suglasnosti za diobu od 7.10.26. navela da postoje sredstva i za isplate nižih isplatnih redova, te se pozvala na podnesak od 16.6.26., dok sud u svojem rješenju uopće ne navodi rezervaciju tih sredstava, a pogotovo što su vezana za tražbine razlučnog vjerovnika u vidu kamata i troškova prethodnog ovršnog postupka čime je rješenje ostalo nedorečeno i ne može se ispitati.

Sud u obrazloženju odluke nije naveo koliko svaki pojedinačni iznos mora pripasti svakom pojedinačnom vjerovniku, pod kojim uvjetima i u kojem roku, čime je takva odluka također neodređena.

Naime ostale je nedorečeno da li se isplata vrši u nekom roku nakon pravomoćnosti ovog rješenja suda ili..., odnosno u kojem roku i od koje pravne činjenice stečajni upravitelj mora isplatiti vjerovnike.

Pored navedenog članci 149 i 248 SZ navode da različni vjerovnici imaju za svoju tražbinu upisanu u javnoj knjizi pravo na odvojeno i prioritetno namirenje od ostalih vjerovnika, čime je pobijano rješenje preuranjeno i ne može sud provoditi dioba ostalim vjerovnicima dok se ne provede dioba različnom vjerovniku.

Slijedom navedenog se predlaže da VTS usvoji u cijelosti navode ove žalbe, ukine pobijano rješenje, te da vrati naslovnom sudu na ponovno odlučivanje.

Ines Ljubičić
zastupana po:

Vedran Podlipec

Digitally signed by Vedran
Podlipec
Date: 2026.10.26 16:17:37
+01'00'

Razlučni vjerovnik potražuje i trošak sastava ove žalbe
po OT br. 7. t. 1 i br. 14. u iznosu od 20.190,00 eur + 5.047,50 eur PDV-a